Divendres 6 de durant l'any

Text de l'Evangeli (*Mc* 8,34-9,1): En aquell temps, Jesús convocada la multitud amb els seus deixebles, els digué: «Qualsevol que vulgui venir darrere meu, que es negui a ell mateix i prengui la seva creu i em segueixi. Perquè el qui vulgui salvar la seva vida la perdrà; però el qui perdi la seva vida per causa de mi i de l'evangeli, la salvarà. Què en treu, doncs, l'home si guanya el món enter, però perd la seva vida? Què donarà l'home a canvi de la seva vida? Ja que el qui s'avergonyeixi de mi i de les meves paraules en aquesta generació adúltera i pecadora, també el Fill de l'home s'avergonyirà d'ell quan vingui en la glòria del seu Pare amb els seus àngels sants».

I els deia: «En veritat us dic: hi ha alguns dels aquí presents que no gustaran la mort fins que no hagin vist el regne de Déu venint en poder».

© Albada Editorial / evangeli.net

«Qualsevol que vulgui venir darrere meu, que es negui a ell mateix i prengui la seva creu i em segueixi»

Mn. Joaquim FONT i Gassol
(Igualada, Barcelona, Espanya)

Avui l'Evangeli ens parla de dos temes complementaris: la nostra creu de cada dia i el seu fruit, és a dir, la Vida en majúscula, sobrenatural i eterna.

Ens posem drets en escoltar el Sant Evangeli, com a signe de voler seguir els seus ensenyaments. Jesús ens diu que ens neguem a nosaltres mateixos, expressió clara de no seguir «al grat dels capricis» —com esmenta el salm— o d'apartar «les cobejances enganyoses», com diu sant Pau. Prendre la pròpia creu és acceptar les petites mortificacions que cada dia trobem pel camí.

Ens hi pot ajudar la frase que Jesús digué en el sermó sacerdotal al Cenacle: «Jo soc el cep veritable i el meu Pare és l'agricultor. Tota sarment que no doni fruit en mi, la talla; i tota la que porta fruit, l'esporga perquè produeixi més fruit» (Jn 15,1-2). Un vinyater il·lusionat mimant el raïm perquè faci molt grau! Sí, volem seguir el Senyor! Sí, som conscients que el Pare ens vol ajudar per a donar fruit abundós en la nostra vida terrenal i després gaudir-ne en la Vida eterna.

Sant Ignasi guiava sant Francesc Xavier amb les paraules del text d'avui: «Què en treu, doncs, l'home si guanya el món enter, però perd la seva vida?» (Mc 8,36). Així arribà a ser el patró de les Missions. Amb la mateixa tònica, llegim l'últim cànon del Codi de Dret Canònic (n. 1752): «(...) tenint en compte la salvació de les ànimes, que ha de ser sempre la llei suprema de l'Església». Sant Agustí té la famosa lliçó: «Animam salvasti tuam predestinasti», que l'adagi popular ha traduït així: «Qui la salvació d'una ànima procura ja té la seva segura». La invitació és evident.

Maria, la Mare de la Divina Gràcia, ens dóna la mà per avançar en aquest camí.

Pensaments per a l'Evangeli d'avui

- «Jo fins al present sóc un esclau. Mes si aconseguís sofrir el martiri, quedaré llibert de Jesucrist i ressuscitaré lliure en Ell» (Sant Ignasi d'Antioquia)

- «La tradició teològica, espiritual i ascètica, des dels temps més antics ha mantingut la necessitat del seguiment del Crist en la passió, no només com a imitació de les seves virtuts, sinó també com a cooperació en la redempció universal» (Sant Joan Pau II)

- «La creu és l'únic sacrifici del Crist, 'únic Mitjancer entre Déu i els homes' (1Tm 2,5). Però, com que, en la seva Persona divina encarnada, 's'ha unit d'alguna manera a tot home', 'ofereix a tots els homes, de la manera que Déu sap, la possibilitat de ser associats al misteri pasqual' (Concili Vaticà II). Crida els seus deixebles a 'prendre la creu i seguir-lo' (Mt 16,24) (...)» (Catecisme de l'Església Catòlica, nº 618)